

Redakcja i Administracja
Warszawa
ul. Wawelska 7—Tel. 5.06.70

Kraków
ul. Długa wskiego 5
Telefon 103.10

NAPRZÓD

ORGAN POLSKIEJ PARTII SOCIALISTYCZNEJ
WYCHODZI CODZIENNIE RANO
WYDAWCA: RADA NACZELNA P. P. S.

cena **15 groszy**
za numer
Miesięcznie 3.50
złoty
Zagranicą 6 złotych

Konto PKO w Warszawie Nr. 29.129
Pocztowe Przekazy Rozrachunkowe
Urząd Pocztowy Warszawa 1 Karłowka N. 100

Warunki prenumeraty: w Krakowie z odnośnikiem miesięcznie zł. 3,50, na prowincji miesięcznie zł. 3,56, zagranicą zł. 6.—, za zmianę adresu 50 gr.
Ceny ogłoszeń: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajnie gr. 40, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz 20 gr. Poszukiwanie i załatwienie pracy bezpłatne
Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń tekstowych zwyczajnych 6-10 szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.

„Strajk polski”

P. główny inspektor pracy M. Klott, udzielił redakcji „Kurjera Porannego” wywiadu o t. zw. strajkach polskich (okupacyjnych). P. Klott mówił spokojnie i rzeczowo. Rozumie część powodów, które powoływały do życia tę formę walki robotniczej. Uważa ją jednak za „bezprawny sposób bronięcia praw”. Ta właśnie ocena prawna P. Klotta wywołała prawdziwy entuzjazm na szpaltach „Kurjera Polskiego” — organu naczelnego „Lewiatana”. „Kurjer Polski” życzyliby sobie, jak się zdaje, powszechnego zastosowania w Polsce tych kroków administracyjnych, i re zasto sowano w krakowskiej fabryce „Semperit”. Rezultaty są znane. Stanowisko całej — poza „Lewiatanem” — opinii publicznej kraju jest również znane. Nie sądzę, by ludzie, odpowiedzialni bezpośrednio za Państwo, zdecydowali się na kroczenie drogą, wskazywaną przez pp. publicystów „Kurjera Polskiego”.

Rozmawianie prawnicze P. Klotta budzi zresztą daleko idące wątpliwości. Wiele kol prawniczych nie uważa wcale „strajku polskiego” za bezprawne nawet z punktu widzenia prawa obowiązującego. Nam obywatel wszakże w tej chwili o inne strony zagadnienia, której P. Klott nie poruszył.

„Strajk polski” pojawił się nagle, jako mecie obrony przed lamistrajktwem, ale

przedwyszkaniem, jako metoda obrony warsztatu pracy przed niszczeniem. T. zw. koncentracja produkcji sprowadza się w praktyce do niszczenia pewnych gałęzi naszego przemysłu węglowego, naftowego, hutniczego. Niszczenie następuje bardzo często w myśl kalkulacji kapitału międzynarodowego, „raz działającego” świat, nie przecząc Polsce, jako Państwu Robotniczy występują tu w roli siły, broniącej bogactwa narodowe, interes ogólny — społeczny, przyszłości kraju i jego samodzielnosci. Tu jest punkt najbardziej istotny całej rzeczy. Pomiędzy „rentownością” kapitalistyczną a potrzebami gospodarki narodowej, powstają sprzeczność bezsporna. Siłowo — jako jedna z cech charakterystycznych załamania się kapitalizmu. Państwo nie może — pod grozą katastrofy — trwać w pozycji „czymś nadziedziczone” w sporze pomiędzy kapitałem a pracą tak, jakby to wynikało z wywodów P. Klotta. Bo robotnik, w tym swoim „strajku polskim” walczy o podstawę gospodarcze bytu Państwa.

Tęgo problemu decydującego P. Klott nie poruszył...
M. NIEDZIAŁKOWSKI

Do problemu „strajku polskiego” powróćmy w dniach najbliższych w artykule W. J. Kwapińskiego.

Represje warszawskie

Wzburzenie wśród tramwajarzy i wśród całej klasy robotniczej

Tramwajarze w dniu 2 kwietnia stanęli na czele Komitetu Centralnej w strajku powszechnym. Tramwaje stały nietylko w Warszawie ale w Łodzi, Poznaniu, Krakowie i Łwowie. REPRESJE STOSOWANE SA TYLKO W WARSZAWIE. Aresztowano 5-ciu tramwajarzy na że sabotaż lub inne przestępstwa lecz za to tylko, że odmówili oddania korb zmobilizowanym przez Dyrekcję lamistrajkom. Następnego dnia zwolniono ich i razem z innymi w liczbie 20 strajkującymi zawieszono

na w czynnościach służbowych. Okazało się jednak, że niema prawnego podłoża do represji i dziesięciu powołano do pracy — 10-CIU ZAŚ, PRZEDWYSZKIM AKTYWNYCH DZIAŁA CZY ZWIĄZKU KLASOWEGO Z PRACY ZWOLNIONO. Czy przestępstwem jest, gdy robotnik wyraża protest wobec wypadków krakowskich, broniąc jednocześnie prawa do strajku? Jakże strasznie poniosła Dyrekcja? Na określenie powodów represji brak słów, — należy ją jednak rozumieć, jako

walkę ze Związkiem Klasowym. To na nich tramwajarzy jest wrznięte, powstaje groźba ponownego strajku w tych dniach wydanych. Krok Dyrekcji może spowodować niepotrzebnie nikomu następstwa. Dyrekcja, która zawsze się powołuje na społeczną rolę tramwajów — i ich ruchu na mieście, sama zmierza do pozbawienia ludności środków komunikacji.

Konferencja Warszawska Związku Zawodowców zwołana w dn. 6 kwietnia b. r. przez Radę Związku Zawodowców uchwaliła, — jak wiadomo — poprzeć sprawę zwolnionych tramwajarzy wszelkimi środkami.

Sytuacja Skarbu

Marzec bez deficytu

Za cały rok niedobór wynosi 247 milj. zł.

Według tymczasowych zestawień za marzec b. r. wydatki Skarbu Państwa w tym miesiącu wyniosły 109,0 milj. zł., dochody — 109,6 milj. zł. Po raz pierwszy od r. 1930 ujawniła się lekka nadwyżka dochodów nad wydatkami — ok. 600.000 zł.

Deficyt budżetowy za pierwsze 3 miesiące r. 1934/36 wyniósł 219,3 milj. zł. Pierwsze trzy miesiące po wprowadzeniu „oszczędności” dawały jeszcze deficyty na łączną sumę 28,3 milj. zł. W ten

sposób deficyt całoroczny zamknąłby się sumą 247 milj. zł. Nowe „oszczędności” i obciążenia spowodowały zmniejszenie deficytu o jakieś 60 milj. zł.

W Ministerstwie Skarbu odbyła się konferencja prasowa, na której omówiono powyższą sprawę, oraz wykonanie budżetu na rok 1936/37, wspominając o zakazie przekraczania preliminarza w poszczególnych działach administracji i t. p.

W Nowel Hiszpanii

Akt obrony Republiki

Prezydent Zamora złożony z urzędu

Jak już podaliśmy, w Korteżach hiszpańskich rozpoczęła się debata w sprawie rozwiązania poprzednich Korteżów przez prezydenta Zamorę. Chodziło o ustalenie, czy prezydent miał prawo rozwiązać Korteży. Aby zabezpieczyć się przed niespodziankami, Izba jeszcze przed tą debatą powołała na nią, już uchwale, że

KORTEŻY OBECNE NIE MOGĄ BYĆ ROZWIĄZANE PRZED UPŁYWEM KADENCJI.

Posiedzenie parlamentu odbyło się we wtorek wieczorem, ale jeszcze przed posiedzeniem wyjaśniło się, że „Front Ludowy” nie życzy sobie dalszego sprawowania władzy przez Alcałę Zamorę. Stronnictwa Bloku Ludowego odbyły wspólne zebranie, na którym uchwaliło, że ostatecznie rozwiązanie parlamentu przez prezydenta Republiki

NIE BYŁO KONIECZNE i podobny wniosek postawiony został na posiedzeniu Korteżów. Prawica znalazła się w ciężkiej sytuacji, gdyż przez cały czas kampanii wyborczej domagała się ustąpienia prezydenta, ale wówczas ludźmi się, że je-śo miejsce zaimie kan-

dydat laszystów, lub „sam” Gil Robles. Obecnie jednak nadzieje te rozwały się, tak, że prawica wolałaby już chwilejnego, Konserwatywnego Zamorę, niż przedstawicieli Frontu Ludowego. Ostatecznie nie mogąc głosić za Zamorę, postanowili wstrzymać się od głosowania.

Po dłuższej dyskusji, w której wzięli udział przedstawiciele wszystkich stronnictw, przystąpiono do głosowania.

Za wnioskiem Frontu Ludowego wypowiedziało się 238 gł. przeciwko wnioskowi 5 głosów. Powstrzymali się od głosowania członkowie Rządu, monarchiści, regionalistyczni katolacy, radykałi i ludowcy (faszysty).

Po zakończeniu głosowania członkowie prezydium Korteżów pod przewodnictwem wiceprezydenta Jimenez de Asa udali się późnym wieczorem do prezydenta Zamory, aby zawiadomili go o rezultacie głosowania w Korteżach prezydenta Zamorę, który znajdował się w swem mieszkaniu prywatnym.

ODMÓWIŁ PRZYJĘCIA PREZYDIUM IZBY

i zażądał, aby uchwała zamknięta została na piśmie.

PREZYDENT ZŁOŻONY Z URZĘDU

Tymczasem w Korteżach oczekiwano na powrót delegacji, poczem posiedzenie Izby zostało wznowione. Wiceprezydent Jimenez de Asa oświadczył, i. Zamora zamaczył, że żaden artykuł konstytucji nie obowiązuje go do osobistego przyjmowania oświadczeń prezydium Izby. Wobec czego jeden z sekretarzy prezydium odczytał 74 artykuł Konstytucji, przewidujący zastąpienie Prezydenta Republiki przez przewodniczącego Korteżów. Wśród entuzjastycznych okrzyków PRZEWODNICZĄCY IZBY MARTINEZ BARRIOS ZŁOŻYŁ PRZYSIĘGĘ NA WIERNOŚĆ KONSTYTUCJI.

Korteży uchwaliły, że Barrios będzie pełnił obowiązki Prezydenta Republiki aż do wyboru nowego Prezydenta, po czym Izba odczytała się do dn. 15 b. m.

Według obiegających pogłoszek, Prezydent Zamora zamierza zgłosić przed trybunałem gwarancyj konstytucyjny odwołanie przeciwko uchwale Korteżów. Prawdopodobnie w tym celu Zamora zażądał przed stawienia mu uchwały Korteżów na piśmie.

ZAMORA USTĄPIŁ

Dziennik urzędowy zamieszcza oficjalną wiadomość o ustąpieniu Prezydenta Zamory.

„BYŁ TO AKT OBRONY REPUBLIKI”

Prasa lew. coa spróbuję bez zastrzeżeń stanowisko większość parlamentarne, które do prowadziło do ustąpienia Zamory. Prasa centrowa i prawicowa wyraża się niezadowolone w szczególności z procedury, którą zastosowano.

„Politica”, organ lewicy republikańskiej, który przywodzić jest premier Azana, uważa, iż złożenie z urzędu Prezydenta Zamory nastąpiło z zachowaniem wszystkich prawnych przebiegów. Był to usprawiedliwiony akt obrony Republiki.

FORMALNA DYMISJA GABINETU

Według powszechnego mniemania, premier Azana zgłosił dymisję gabinetu. Dymisja ta jednak będzie miała charakter czysto protokolaryjny, gdyż Martinez Barrios wyraził permierowi swe całkowite zaufanie. „Objęga” jednakże pogłoski, iż Azana skorzysta z okazji dla przeprowadzenia pewnych zmiań w łonie gabinetu.

KTO ZOSTANIE PRZEDYNTEM REPUBLIKI?

Według postanowień Konstytucji w ciągu najbliższych 8 dni musi odbyć się wybory zatwierdzające delegatów, którzy dokonają małej elekcji nowego prezydenta. Jako kandydatów na stanowisko Prezydenta Republiki hiszpańskiej wymienia się obecnie tymczasowego Prezydenta i byłego premiera Martinza Barrios, byłego prezesa Trybunału Konstytucyjnego Alvaru de Albornoz oraz przywódcę partii socialistycznej i b. przewodniczącego Korteżów Riestre.

Ultimatum Ligi

o natychmiastowe przerwanie działań wojennych?

Wczoraj o godz. 11 rano rozpoczęło się w Genewie posiedzenie „Komitetu 13-tu”, które miało przebieg bardzo „krótki. Jedynym tematem obrad była sprawa sposobu prowadzenia wojny przez wojska włoskie. Komitet po krótkiej wymianie zdań postanowił

zwrócić się do Międzynarodowego Komitetu Czerwonego Krzyża z prośbą o zakomunikowanie mu informacji co do używania przez wojska gazów trujących.

„Daily Telegraph” donosi, że na wniosek Francji i Wielkiej Brytanii „Komitet 13-tu” zwrócił się do Mussoliniego z żądaniem NATYCHMIASTOWEGO ZAPRZESTANIA DALSZEJ WALKI W ABISYNI. Zawarcie rozejmu wokoło — abisyńskiemu ma być połączone z bezwzględnym uchyleniem sankcji. Gdyby baron Aloisi nie był uprzedmiotem o dyskusji, która komentowana jest jako odpowiedź na ostatnią mowę Edena. Jak wiadomo, w mowie tej min. Eden oświadczył, iż byłoby niedopuszczalne, aby operacje wojenne w Afryce Wschodniej były prowadzone równolegle z rozmowami pojednawczymi na terenie ge newskim. Z deklaracji Mussoliniego wynika, że Rząd włoski zamierza prowadzić dalszą akcję wojenną w Afryce Wschodniej aż do zupełnego zniszczenia armii Negusa, niezależnie od przebiegu rozmów „nieodwzajemnych” w Genewie.

W kolach dziennikarskich Ligi Narodów mówi się o możliwości zwolnienia komitetu 18-tu jeszcze przed świętami co najmniej ewentualnego wzmocnienia sankcji.

Na posiedzeniu włoskiej rady Ministrów Mussolini złożył deklarację, która komentowana jest jako odpowiedź na ostatnią mowę Edena. Jak wiadomo, w mowie tej min. Eden oświadczył, iż byłoby niedopuszczalne, aby operacje wojenne w Afryce Wschodniej były prowadzone równolegle z rozmowami pojednawczymi na terenie ge newskim. Z deklaracji Mussoliniego wynika, że Rząd włoski zamierza prowadzić dalszą akcję wojenną w Afryce Wschodniej aż do zupełnego zniszczenia armii Negusa, niezależnie od przebiegu rozmów „nieodwzajemnych” w Genewie.

Zgon

tow. J. Budzińskiej-Tylickiej

Wczoraj zmarła w Warszawie po krótkiej, ciężkiej chorobie, tow. J. BUDZIŃSKA - TYLICKA, doktor medycyny, jedna z najwybitniejszych i najbardziej zasłużonych działaczek naszego ruchu kobiecego. Zanim poświęcimy życie i pracy tow. Budzińskiej-Tylickiej obszerniejsze wspomnienia, zawiadamiamy na tej drodze masy pracujące Polski o bolesnej stracie, jaką poniosły.

Pogrzeb tow. J. Budzińskiej-Tylickiej odbędzie się w piątek 10-go kwietnia o godz. 2 pp. z kapłan szpitala Dzieciątka Jezus na Cmentarz Powązkowski w Warszawie. C. K. W., I. W. O. K. R. P. P. S. oraz RADA ZAWODOWA M. WARSZA WY WYWOJĄ ORGANIZACJE PARTYPNE I ZAWODOWE STOLICY DO MASOWEGO UDZIAŁU W POGREBIE — ZE SZTANDARMI.

Radio jest dla wszystkich

Pewną nowością w kampanii wyborczej francuskiej jest zastosowanie radia do użytku ugrupowań politycznych. Przewidywano, że stronnictwo otrzymał pewien kon-

tyngent czasu na wygłoszenie przemówień agitacyjnych. Kolej- kę mówców rozpoczął jeden z francuskojęzycznych polityków dep. Franklin-Bouillon.

Sytuacja na Dalekim Wschodzie

Pakt sowiecko-mongolski

Dokładny tekst układu wzajemnej pomocy

Dzienniki sowieckie ogłaszają tekst protokołu o wzajemnej pomocy, podpisanego 12 marca w Ulan - Bator między ZSSR a Ludową Republiką Mongolską. Brzmienie protokołu jest następujące:

„Rządy ZSSR i Ludowej Republiki Mongolskiej, opierając się na stosunkach niezmiennej przyjaźni, istniejącej między obydwa kraje, od chwili uwolnienia terytorium Repub. Mongolskiej w r. 1921 przy pomocy czerwonej armii od oddziałów białogwardyjskich, działających w porozumieniu z siłami zbrojnymi, które wtrąciły na terytorium ZSSR — ożywione pragnieniem utrzymania pokoju na Dalekim Wschodzie i przywrócenia się do dalszej konsolidacji przyjaźni stosunków obu krajów, po stanowili sformułować w niniejszym protokole „gentleman agreement”, istniejący między nami od dnia 27 listopada 1934 r. i przewidujący wzajemne pomocy w wszelkich sferach dla uniknięcia i za pobieżenia groźbie napadów zbrojnej oraz udzielenie wzajemnej pomocy i poparcia na wypadek napadów strony trzeciej na Związek Sowiecki lub Mongolską Republikę Ludową.

ARTYKUŁ I-SZY. Na wypadek groźby napadów na terytorium ZSSR lub Mongolskiej Republiki Ludowej ze strony obcego mocarstwa Rządy ZSSR i Mongolskiej

Republiki Ludowej zobowiązują się niezwłocznie rozpatrzyć wspólnie powstałą sytuację i wydać wszelkie zarządzenia, jakie mogą się okazać konieczne dla zapewnienia bezpieczeństwa na swym terytorium.

ARTYKUŁ 2-GI. Rządy ZSSR i Mongolskiej Republiki Ludowej zobowiązują się na wypadek napadów zbrojnej na jedną z układających się stron do udzielenia sobie wzajemnej pomocy, nie wyłączając pomocy wojskowej.

ARTYKUŁ 3-ci. Rządy ZSSR i Mongolskiej Republiki Ludowej uważają, iż jest rzeczą jasną, że wojna jedna z stron znajdujących się będą na podstawie wzajemnego porozumienia na terytorium drugiej strony celem wypełnienia zobowiązań, przedstawianych w art. 1 i 2, będą ewakuowane z tego terytorium niezwłocznie potem, gdy chęć ich przestanie być potrzebna tak jak to miało miejsce w r. 1925 przy ewakuacji wojsk sowieckich z obszarów Ludowej Republiki Mongolskiej.

Dowodzący protokół zredagowany został w dwóch egzemplarzach w językach rosyjskim i mongolskim, przy czym oba teksty uważane są za równoważne. Protokół wchodzi w życie z chwilą podpisania i będzie obowiązywał przez okres 10 lat od chwili podpisania.” (PAT.)

Japonia, Chiny i Mandżuria

podjęmą wspólne kroki przeciwko paktowi

Złożony w Moskwie protest Rządu nankińskiego przeciwko sojuszowi wojskowemu sowiecko-mongolskiemu wywołał w Tokio wielkie zainteresowanie. Dzienniki wysuwają żądanie, aby po tem wyjaśnieniu stanowiska Nankinu, Japonia, Chiny i Mandżuria podjęły wspólną walkę z bolszewizmem. Jak donoszą ze strony miarodajnej, Japonia poczyniła już Rządowi na

kiśkiemu odpowiednie propozycje.

„Czang - Jang - Je - Pao”, organ Kuomintangu, omawiając układ sowiecko - mongolski, pisze: Chiny powozą wszystkie zgodne z prawem kroki, by utrzymać suwerenność Chin nad Mongolią, w razie gdyby Moskwa zignorowała protest, złożony przeciwko paktowi.

Wzmocnienie wojsk sowieckich

Z Tokio donoszą: Prasa notuje wzmocniony ruch sowieckich oddziałów wojskowych na pograniczu Mongolji, Z. S. R. i Mandżurji. Jak donosi agencja „Kokutsu”, do Mongolji przybywają oddziały z sowieckiej Białej - Mongolskiej Republiki, złożone przeważnie z kawalerji i oddziały zmotoryzowane. Drogi samochodowe z Ulan-Ude (b. Wierchleudinsk) do stolicy

Mongolji, Urgi, a stamtąd do granicy mandżurskiej są już zbudowane i oddane do użytku. Jednocześnie prasa donosi o ściąganiu na granicę mandżurską, w pobliżu Korei, pułków regularnej armii sowieckiej, drógi których żołnierzy wymieniali 1-szą i 2-gą dywizję Oceanu Spokojnego oraz dywizję strzelców ussuryjskich.

Prowincja Sinkiang opanowana zupełnie przez ZSSR

Z Tokio donoszą: Agencja „Kokutsu” podaje, iż chińska prowincja Sinkiang opanowana została całkowicie przez wpływy sowieckie. Władzę w prowincji sprawu-

je tak zwana „Rada prowincji Sinkiang”, której właściwym kierownikiem jest sowiecki doradca wojskowy. Siły zbrojne prowincji dowodzone są przez oficerów sowieckich. Moneta obiegowa kraju są ruble i czerwone papierowe. Waluta chińska i angielska zniknęła prawie zupełnie z obiegu.

Austria nie przywiązuje wagi do protestu państw Małej Ententy

Austrjaccie koła polityczne nie przywiązują zbyt wielkiej wagi do wspólnego protestu państw Małej Ententy przeciwko uchwaleniu ustawy o powszechnym obowiązku służby dla państwa. Wystąpienie Małej Ententy uważane jest raczej jako krok o charakterze formalnym. Głównym powodem przystąpienia Rumunii do protestu miała być obawa, iż Węgry i Bułgaria pójdą w ślady Austrii. W wie-

dziesiątce kołach politycznych wyrażony jest pogląd, iż uchwalenie ustawy nie mogło się odbyć bez milczącego zezwolenia Francji, która w razie skierowania tej sprawy przed Ligę Narodów, nie będzie mogła zająć stanowiska, poświadczającego Austrię.

Dzienniki zagrebskie „Novosti” i „Obzor” powracają do sprawy protestu państw Małej Ententy w Wiedniu i podkreślają w artykułach wstępnych, że gest Rządu wiedeńskiego może się odbić na ogólnej sytuacji w dolinie nadnaddunajskiej.

„Obzor” pisze, że Austria, której niezależność opiera się na Lidze Narodów, chce podpłintować łaz, na której sama siedzi („PAT.”).

OFIARY

dla rodzin po poległych robotnikach w Krakowie

Spółdzielnia Kredytowa Pracowników Społecznych zł. 100.
H. B. w Gorlicach zł. 10.
Od amnestjowanych więźniów politycznych m. Grodna zł. 10,65.
Pracownicy Kliniki Dermatologicznej Uniw. Józefa Piłsudskiego zł. 24.
Zarząd Główny Ligi Obrony Praw Człowieka i Obyw. zł. 50.
Grupa pracowników Drukarni Państwowej zł. 11,80.
T. G. i J. G. zł. 5.
Robotnicy Fabryki Wyrobów Metalowych A. Elstein (Pawia 42) zł. 13,55.
Robotnicy Fabryki Kapeluszy

„Standard Sobel” (Nalewki 29) zł. 18,20.
Robotnicy fabryki kapeluszy „Emin” (Długa 55) zł. 5.
Od Pracujących Miasta Rohatyna zł. 27,50.
Pracownicy inst. Bussla fabryki karoserji samochodowych (Łazienkowska 18) zł. 26,30.
Tramwajarzy Warszawscy Zajązdnia Wola 41 zł. 00 gr.
Tramwajarzy Warszawscy C. W. S. M. 45 zł. 90 gr.
Tramwajarzy Warszawscy, Elektryczni 41 zł. 20 gr.
Razem 128 zł. 10 gr.

Wezwwanie R.T.P.D.

Robotnicze Towarzystwo Przyjaciół Dzieci zwraca się z gorącym apelem do towarzyszy i sympatyków o składanie podarunków świątecznych dla dzieci bezrobotnych (w naturze lub pieniężnych). Ofiary w Warszawie przyjmuje

za pokwitowaniem: Robotnicze Tow. Przyjaciół Dzieci, Al. 3-go Maja 2, m. 68, tel. 5.32.88 cały dzień.
Administracja „Robotnika” przy ul. Wawerskiej 7, od 9-jej rano do 3-jej po poł., telefon 5.13.80.

PIJCIE HERBATĘ „SZUMILINA”

Sytuacja na froncie

Powszechna mobilizacja w Etoppii poprawiła nieco sytuację wojsk abisyńskich

Jak już podaliśmy w Abisynji cesarz ogłosił powszechną mobilizację. Ogródzie cesarza, powołujące wszystkich mężczyzn pod broń odczytane zostało przy dwudziestu bębnoch wojennych. Ogródzie rozpoczyna się od stwierdzenia, że Abisynja może się obronić, gdy wszyscy obywatela — zarówno chłopci, jak i mieszczanie — chwycą za broń i gotowi będą poświęcić swe życie za wolność kraju.

Mobilizacja powołująca do szeregów wszystkich, zdolnych do noszenia broni, mężczyzn, którzy jeszcze dotychczas nie zostali wciągnięci do armji, poprawiła nieco sytuację wojsk abisyńskich. Haile Selassie czyni ostatni wysiłek — by powstrzymać wojska włoskie, które szybkimi marszami posuwają się w kierunku południowym, nie napotykając oporu. Jedną z kolumn włoskich, idącą wzdłuż drogi cesarskiej, znajduje się rzekomo w odległości zaledwie 125 km. od Dessie, którego za-

jęcie jest oczekiwane, ponieważ wszystkie wojska abisyńskie, — które były tam skoncentrowane — rzekomo opuściły już okolice miasta. Abisyński następca tronu marszeruje na spotkanie ojca z oddziałami, które były rozlokowane w okolicy Dessie. Wojska te, które nie brały udziału w walce, dadzą możność reorganizacji cofającej się armji cesarza.

Druga kolumna włoska podąża rzekomo w kierunku Magdala. Oddziały włoskie, które osiągnęły jezioro Tsana, maszerują obecnie w kierunku południowo-wschodnim na Debra Tabor. Przypuszczają, iż zamierzają one połączyć się z wojskami, podążającymi na Magdala i Dessie.

Za frontem prowadzone są intensywne prace przy rozbudowie dróg. Zajęte przez wojska włoskie miejscowości Quorom i Sokota przekształcają się na główne bazy zaopatrywania, w przewidywanym bliższym okresie deszczów. Lotnicy włoscy ustawicznie ostrze-

liwiają cofające się oddziały

Z terenów zajętych w ostatnich dniach przez Włochów donoszą, że szybki marsz niewielkich stosunkowo sił i szybkie wyniszczenie sił przeciwnika, wywołało taką samą sytuację, jaka przed tygodniem istniała w okręgu Tembien. Przed nie strasze Włochów ściągają cofające się wojska abisyńskie, a tymczasem na ich tyłach organizują się luźne oddziały, które dokonywają drobnych nocnych napadów na żołnierzy włoskich, nie pokojąc ich niestannie. Trzeba będzie znowu wielu miesięcy, aby okupowany teren oczyścić od partyzantów. Okazuje się, że do oddziałów tych przysięgają nawet ci żołnierze abisyńscy, którzy po klęsce porzucili broń i uciekli do domów.

Na froncie południowym padają silne deszcze, które prawdopodobnie opóźnią ofensywę gen. Graziani'ego.

Doktor Medycyny

Justyna BUDZIŃSKA-TYLICKA

długoletni i ofiarny członek
dzielnicy Śródmieście P.P.S.

zmarła 8 kwietnia 1936 r.

O bolesnej tej stracie zawiadamia Komitet Dzielnicy, wzywając wszystkich towarzyszy do wzięcia udziału w pogrzebie, o terminie którego nastąpi oddzielne zawiadomienie

Doktor Medycyny

JUSTYNA BUDZIŃSKA-TYLICKA

b. członek Rady Naczelnej P. P. S.

Vice-przewodnicząca Centralnego Wydziału Koblecego P. P. S.,
Przewodnicząca Robotniczej Służby Społecznej,

długoletnia Radna m. St. Warszawy,

Członkini Międzynarodowego Socjalistycznego Komitetu Kobiet

Jedna z pierwszych bojowniczek równouprawnienia kobiet, ofiarna

i oddana do ostatniego tchu sprawie robotniczej i socjalistycznej

zmarła dnia 8-go kwietnia 1936 r.

Pogrzeb odbędzie się w piątek 10 kwietnia o godzinie 2 popołudniu z kaplicy szpitala Dzieciątka Jezus w Warszawie na cmentarz Powązkowski. O bolesnej stracie zawiadamiają

Centralny Komitet Wykonawczy P.P.S.

Warsz. Okręgowy Komitet Robotniczy P.P.S.

Centr. i Warszawski Wydziały Kobiety P.P.S.

Robotnicze Towarzystwo Służby Społecznej

Punkt zbiorny na placu Starynkiewicza

Doktor Medycyny

Justyna BUDZIŃSKA-TYLICKA

Przewodnicząca Robotn. Towarzystwa Służby Społecznej
Kierowniczką Przychodni Świadomego Macierzyństwa

zmarła 8 kwietnia 1936 r.

Towarzystwo traci niezastąpioną pionierkę, ofiarną pracownicę na niwie społecznej, a świat kobiety niestrudzoną bojowniczkę o prawa kobiet.

ZARZĄD ROBOTNICZEGO TOWARZYSTWA
SŁUŻBY SPOŁECZNEJ

